

OBJECTS LOVE AND PATTERNS
MAY 18 - HASSELT

Martin Belou

Objects, Love and Patterns

04.05.2018 – 26.08.2018

In zijn onophoudelijke fascinatie en liefde voor de dingen rondom ons, omringt kunstenaar **Martin Belou** (°1986, FR) zich door een uitgebreid scala aan objecten, waaronder bijvoorbeeld zaden, korallen, paddenstoelen, fragmenten van koper, plaaster of metaal. Eerder dan dat Belou een bewuste zoektocht initieert, 'treffen' de objecten, hun vormen en fysieke kwaliteiten hem. De kunstenaar spreekt van een ontmoeting, een willekeurig stuiten op dingen die beantwoorden aan de ongeschreven wetten van zijn verzameling. Die collectie blijft onderhuids sluimeren en prikkelt zijn praktijk.

De gemeenschappelijke factor in deze verzameling blijkt echter de sculpturale consequenties van tijd en ruimte die de materialen muteren. Zo geldt plaaster als een zeer poreus materiaal dat makkelijk rook doorlaat, brons valt ten prooi aan corrosie, vreemde formaties aan paddenstoelen ontstaan door middel van een lang kweek- en rottingsproces (*Club Belou FW 17*, 2017; *ex voto*, 2016). Ondanks hun efemeer karakter, laten overgangsfases zoals rook, corrosie of stoom permanente sporen na. Belou integreert deze sporen als onderdeel van zijn palet, waarmee hij langzaam maar zeker een nieuwe atmosfeer schildert.

In CIAP werkt de tentoonstelling *Objects, Love and Patterns* als een laboratorium, waarin Belou de toeschouwer een assemblage van onder andere marmeren objecten, voorraadpotten, rottende vruchten, een gasvuur en een stoommachine voorschotellet. Het geheel presenteert Belou op een grote metalen tafel die de verschillende kamers doorklieft. Ondanks Belous manipulatie van de objecten en fenomenen, laat de kunstenaar deze ook hun eigen spel spelen; de natuur als het ware improviseren. Zo laten de druppels van stoom een residu achter op het metalen oppervlak of produceert de smudge stick van witte salie een sterke geur die doorheen de kamers dwaalt. Belou schippert tussen sculptuur en een performatief spel, tussen beïnvloeding en 'laisser faire' en creëert hieruit een synesthetische totaalervaring.

Inspelend op dat sensorium, evoceert Belou in het voormalig Limburgs Provincieraadsgebouw gevoelens van huiselijkheid. De verschillende kamers roepen vaag reminiscenties op aan een keuken, een huis- of badkamer, maar dwingen niet tot één interpretatie van hoe een huis vorm moet krijgen. Belou leidt de toeschouwer juist naar een individuele, mentale thuishaven, geactiveerd door universeel herkenbare vormen, geluiden, geuren en kleuren.

In zijn onderzoek spreekt de antropoloog Paul Vandebroek over 'het naamloos motief': een motief dat zowel transgeografisch als transhistorisch opduikt en doorheen de geschiedenis onder andere als 'gorgo', 'medusa', 'egel' of 'maqrouth' wordt aangeduid. Het motief verschijnt onder andere in ex-voto uit de Middeleeuwen, in de hedendaagse tapijten uit bijvoorbeeld Libië of Marokko of in schilderijen van Oost-Europese Neolithische culturen tussen het 6de en 5de millennium voor Christus. Hoewel de vorm telkens verschillende gedaantes aanneemt, blijft de kern onveranderd: dikwijls gaat het om een ovaal- of cirkelachtige vorm met uitstulpsels, die herinnert aan een baarmoeder. Toch hoeft dit volgens de antropoloog niet automatisch een referentie aan vruchtbaarheid zijn, maar appelleert het motief eerder aan een diepgeworteld esthetisch aanvoelen binnenin de mens. Vandebroek suggereert geen stilistisch verwantschap door een soort 'genetische beïnvloeding', maar wel onderliggende, affectieve patronen en connecties in ons onderbewustzijn.

Ook in Belous oeuvre keren druppelachtige, fallische patronen, maar ook uitstulpingen en spiralen regelmatig terug. Net zoals bij het 'naamloos motief' hoeven deze vormen geen pasklare - hoewel zeer verwante - concepten als gender of fertiliteit op te roepen. De kunstenaar wil evenzeer een oorspronkelijke beeldtaal aanspreken die diep in de mensheid altijd is blijven sudderen. Zo figureren in CIAP ook slangachtige en ronde motieven in de objecten die Belou met elkaar in contact brengt. De spiegels en reflecties die de kunstenaar in de ruimtes toevoegt, verdubbelen die motieven en

beklemtone zo hun steeds terugkerend karakter. Vertrouwdheid door verwantschap en herhaling was ook voor de Franse filosoof en socioloog Maurice Halbwachs van belang. Hij achtte de herkenning van familiale objecten cruciaal voor het mentale welbevinden van de mens. Martin Belou beseft dat die herkenning er pas kan komen wanneer men ook letterlijk de objecten rondom zich aftast; de thema's van manipulatie en aanraking doemen op in zijn veelvuldig vertonen van handen en vingers, voeten en tenen, die als instrumenten voor de omgang met de wereld dienen (*So many Fingers*, 2017).

Martin Belou beschouwt de omgang met onze fysieke omgeving niet enkel op een individueel niveau. Onze smaken en verlangens, gereflecteerd in onze keuze en arrangementen van objecten, zijn grotendeels terug te voeren naar de banden die ons aan een groep hechten. Al vanaf de meest primitieve beschavingen, wordt een huis 'leefbaar gemaakt in functie van een goed verloop van de sociale contacten op microschaal.' In zijn project *Wellness Weekend* (2017) ging Belou op zoek naar wat dagelijkse rituelen kunnen betekenen voor een gemeenschap. In BIN (Turnhout) creëerde Belou samen met studenten van het Sandberg Instituut Amsterdam een wellness, voorzien van onder andere een zonnebad, een moestuin, verschillende douches, een zwem- en een modderbad. Met de voorhanden zijnde materialen creëerden Belou en de studenten al gauw het noodzakelijke om te overleven, en dreven het verder op naar een plek van comfort en welbevinden.

In *Objects, Love and Patterns* verenigt Belou zijn gasten rondom de herkenbare 'oervormen', objecten, geuren, geluiden en kleuren. Als aan een tafel delen de gasten dezelfde rituelen, dezelfde gebruiken en wisselen vooral de persoonlijke ervaringen uit hun 'mentale thuishaven' uit. Belou doet zijn gasten zich opnieuw gewaarworden van hun gemeenschappelijke vormtaal. Zo creëert hij een nieuwe community, verzameld rondom de liefde voor het object en de fenomenen rondom hen.

With ceaseless fascination for the things surrounding us, artist **Martin Belou** (°1986, FR) dwells among an extensive range of objects - seeds, coral, mushrooms, fragments of copper, plaster, and metal. Belou's practice is a receptive one. He allows himself to be 'affected' by these objects, their forms and their physical qualities. The artist speaks of an encounter, a random discovery of things which meet the unwritten criteria of his collection – a growing agglomeration of things that stimulate and surface in his practice.

What binds the objects in the collection, however, are the sculptural consequences of time and space that change and shape their materials. Plaster is a porous substance that allows smoke to pass easily through it; bronze falls prey to corrosion; and eerie mushroom formations arise by way of a long process of fermentation and decay (*Club Belou FW 17*, 2017; *ex voto*, 2016). In spite of their ephemeral nature, transitory processes such as smoke, corrosion, or vapour leave permanent traces. Belou integrates these natural procedures as strategies within his palette – patiently building up his atmospheres.

Belou's exhibition at CIAP, *Objects, Love and Patterns*, is designed as a laboratory, with the artist dishing up an assemblage of marble objects, jars, rotting fruits, a gas cooker, and a vapour machine - all in various states of change. The exhibition is presented on a large metal table which cleaves through the various rooms of CIAP. Belou's goal is not only to manipulate these objects and phenomena within the space. He allows them to play their own game as well – letting nature improvise. Drops of steam leave a residue on the metal surface, and the smudge stick of white sage produces a strong odour which saturates the rooms. Oscillating between sculpture and performative game, between control and *laissez-faire*, Belou distills a synaesthetic environment.

There is, however, an air of homeliness within this laboratory in the former Limburg council building. The different rooms summon up vague reminiscences of a kitchen, a living room, a bathroom, but do not speak too strongly to any single idea of how a home takes shape. Rather, Belou is guiding the visitor to an individual, mental haven, activated by widely recognisable forms, sounds, odours, and colours.

In his research, the anthropologist Paul Vandenbroeck coins the term 'nameless motive' – a pattern appearing both transgeographically and transhistorically, which has been named 'gorgo', 'medusa', 'hedgehog', or 'maqrouth'. This motive can be seen, among many other places, in medieval ex-votos, in contemporary Libyan and Moroccan rugs, and in wall-paintings by Eastern European Neolithic cultures from 6000-5000 B.C. Even though it takes different forms, the core remains unchanged: an oval or circular form with protuberances, not unlike a womb. And yet, the anthropologist insists, it need not be an explicit reference to fertility. Rather, the pattern appeals to a deep-rooted aesthetic intuition of mankind. Vandenbroeck does not suggest a stylistic kinship through 'genetic influencing', but he does point in the direction of underlying, affective patterns and connections in our subconscious.

In Belou's work, drop-like, phallic patterns recur regularly, as well as protuberances and spirals. As with the 'nameless motive', though these forms do not necessarily stand-in for ready-made concepts such as gender or fertility there are close connections and suggestions that underwrite their interactions in the space. The artist appeals to an ur-imagery that has slumbered forever in mankind. At CIAP, one notices snake-like and rounded patterns in the objects which Belou collects; a recurrence emphasized by the many mirrors and reflections present in the space.

Familiarity through kinship and repetition has also been an important concept for the French philosopher and sociologist Maurice Halbwachs. Halbwachs considered the identification of familiar objects as crucial to man's mental health. Belou's provocation is that such recognition can only be achieved if one literally probes the objects around. Themes of manipulation and touch loom up in his frequent showing of hands and fingers, feet and toes – instruments to our mediation of the world (*So many Fingers*, 2017).

Belou does not consider our relation to our physical environment as a purely individual one. Rather, our tastes and desires, reflected in our choice and arrangement of objects, are rooted in the ties binding us to a group. Already in the first civilisations, a house was being made 'livable in relation to smooth social interaction on a micro-scale.' In his project *Wellness Weekend* (2017), Belou investigated the significance of daily rituals for a community. At the BIN (Belgian Institute for Normalisation, in the town of Turnhout), the artist co-operated with students from the Sandberg Institute, Amsterdam to create a spa, with such attractions as a sunbed, a vegetable garden, several showers, a swimming pool, and a mud-bath. Using readily available materials, Belou and the students first developed that which is essential to survival, and subsequently raised the bar towards a place of comfort and well-being.

In *Objects, Love and Patterns*, Belou reunites his guests around recognisable 'primordial forms', objects, odours, sounds, and colours. As if seated around a table, visitors share the same rituals and habits, and most of all exchange personal experiences from their 'mental haven'. Martin Belou calls his guests' attention to their communal imagery. In so doing, he moves toward forging a new sense of collectivity, based on love for the object and the phenomena which surround us.

Met dank aan

Vlaamse Overheid, Stad Hasselt, Fédération Wallonie-Bruxelles, Hasselt Millésime, Duvel Moortgat en de leden van CIAP/ the members of CIAP

Colophon

Curator: Louise Osieka
Tekst / Text: Dagmar Dirkx
Productie / Production: Frederik Vergaert, Jaak Geerits
Vertaling / Translation: Geert Van der Hallen and Henry Andersen
Grafisch Ontwerp / Graphic Design: Julie Peeters

De kunstenaar dankt / The artist wishes to thank Manon Capisano, Robin Moreels, Stéphane Barbier Bouvet, Charlotte vander Borgh, Carlotta Bailly Borg, Margaux Schwarz, Tom Krol, Elina, Christine et Jean-Luc Belou, CIAP, all my friends and people I love, you know who you are.